

BESTUUR

President : Toon Gasseling
Oud President : Tom Jacobs
1° Vice President : Martin Liefrink
2° Vice President : Kees van Steenbergem
Secretaris : Marnix Jansen Venneboer
Penningmeester : Jos Niesink
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

SECRETARIAAT

Marnix Jansen Venneboer : Lorentzlaan 20
7002 HB Doetinchem
Telefoon : 0314-334984
Mobiel : 06-23847832
E-mail : doetinchem@lions.nl
Website : www.lions.nl/doetinchem
Digitaal ledenboek : www.lions.nl/lolas

BIJEENKOMSTEN

Iedere maand : 1° woensdag 19.45 uur Vergadering
3° woensdag 18.00 uur Taphap
5° woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.
Plaats : Hotel Villa Ruimzicht
Ds van Dijkweg 40
7001 CV Doetinchem
Telefoon : 0314 - 320680
E-mail : info@hotelvillaruumzicht.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd** bij de secretaris **afmelden**

- Bij verhindering voor de taphap **altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij de secretaris **afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

NOOD VAN DE REDACTIE

Hoe vol kan een week zitten? Heel vol. Zoveel is me na 3 maanden invallen voor een zieke dramadocente op het Ludgercollege wel duidelijk.

Het zag er zo leuk uit, in januari. Mij werd gevraagd of ik in kon vallen voor een docente die een aantal weken voor onderzoek weg zou blijven. Het bleek dat de lessen precies pasten in mijn op dat moment nog best lege rooster. Dus ik zei "ja." En daarmee zat mijn week ook lekker vol. Een periode van 6 weken is te overzien en ik maakte me geen zorgen.

Maar de ziekte duurde langer dan gepland en zo kwam ik na 6 weken toch in de tijdproblemen. Want buiten mijn lessen lagen er de normale klussen die gebeuren moesten: stukken schrijven, repetities, producties leiden, nieuw werk aanboren. En zo slibde mijn agenda meer dan vol. Tijd gleed als warm zand door mijn vingers, daar hielp ook het elke ochtend extra vroeg opstaan niet tegen. Prioriteiten moesten gesteld worden. Daarmee kwam het samenstellen van het bulletin in het gedrang. En zo kon het gebeuren dat we twee maanden hebben moeten wachten op dit bulletin. Waarvoor excuses.

Achteraf gezien had ik eerder bij de bulletincommissie aan de bel moeten trekken. Een goede les voor later.

Ondertussen ligt voor u een dubbelnummer van het bulletin met lezenswaardige maar -door de omstandigheden- ook enige gedateerde artikelen, die ik omwille van de geschiedschrijving toch maar geplaatst heb.

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Nood van de Redactie.....	<u>2</u>
Pres(s)praat Februari 2008.....	<u>4</u>
Verslag bijeenkomst 6 februari 2008.....	<u>6</u>
De derde leeftijd?.....	<u>9</u>
De 10 minuten van Martin Liefrink.....	<u>15</u>
Verjaardagen.....	<u>19</u>
Laatste beelden uit de Heereboer.....	<u>20</u>
Uitstapje Dorsten.....	<u>21</u>
Garissa, Kenya (4).....	<u>22</u>
Www.bartjaappulltergunne.nl.....	<u>30</u>
Pres(s)praat maart 2008.....	<u>31</u>
Commissies.....	<u>34</u>
Agenda 2007-2008.....	<u>35</u>

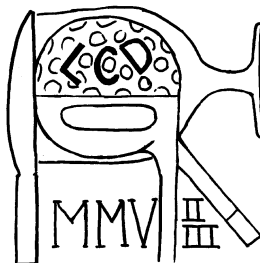
PRES(S)PRAAT FEBRUARI 2008

Beste Lions,

Op woensdag 30 januari beleefden wij een unieke TapHap bij het Borghuis. Onder leiding van vorst Martin, verscheen Prins John de Eerste met zijn gevolg bij ons op de club. Er werd nog net geen

polonaise gehouden, maar het inhaken tijdens het zingen van vorst Martin verliep uitstekend. Het is zelfs te zien op You

Tube. Ook werden er enkele Lions onderscheiden door de prins, niet met de Melvin Jones Award, maar met John's eigen unieke medaille. Wat mij tijdens het carnaval ook opviel, was de inzet die Koos Kuiper ten toon spreidde bij diverse activiteiten. Volgens mij is hij zich aan het warm lopen om ook een keer de prins van Leutekum te worden.

En dan was er nog de tweede clubavond. Een bruisende avond, weliswaar met een volle agenda, maar er was tot de klok van elf uur volop aandacht voor allerlei zaken. En het was goed om te zien dat er na de vergadering, nog rustig de tijd voor een borrel werd genomen. Dat bewijst weer eens, dat de sfeer in de club uitstekend is.

In de komende weken moet ik nog twee personele problemen oplossen. De souschef heeft een kokkin zwanger gemaakt en die gaat eind juli bevallen. Gelukkig woonden zij al wel samen. Maar het gevolg is wel dat ik voor vervanging moet zorgen (16 weken verlof en de nodige extra uitval) en dat wil nog wel eens lastig zijn. Onze zomervakantie schiet er hierdoor ook bij in, want de souschef neemt natuurlijk ook een paar weken vrij rond de bevallingsdatum. En dat in de drukke zomerweken.

En onze werkster thuis is al maanden ziek geweest en heeft nu laten weten niet meer terug te komen. Dus mocht u nog een werkster over hebben, dan horen wij dat graag van u.

Op 5 maart geeft Jan van Iersel samen met Louk Peters een presentatie over hun avonturen in Afrika. Let op, binnenkomst is om 19.45 uur, zodat wij om 20.00 uur met de vergadering kunnen beginnen. Na de pauze is dan de presentatie.

Toon Gasseling

Goede doel

Leerlingen Metzo College vrijwillig aan het werk

Drie groepjes leerlingen van het Metzo College in Doetinchem hebben zich de afgelopen maanden het vuur uit de sloffen gelopen voor het goede doel. De leerlingen kregen honderd euro als lening van de plaatselijke Lions Club met als doel het geld te vermeerderen voor het goede doel. „Het mooie is dat het geen verplichting was voor de leerlingen hieraan mee te doen. Wel kregen ze punten voor het vak maatschappijleer. Maar ik kan je verzekeren dat ze heel wat uren in dit initiatief hebben gestoken”, vertelt hun enthousiaste docent Rob Saulus.

In totaal hebben zich dus drie groepjes opgegeven. Enkele leerlingen van de afdeling consumptief hebben van de honderd euro ingrediënten gekocht voor een heerlijke maaltijd. De maaltijd werd geserveerd in het schoolrestaurant. Deze groep heeft uiteindelijk 360 euro netto bijeen gehaald.

Een groepje leerlingen van vmbo-tl is aan de slag gegaan met pepernoten. Bij een groothandel werden grote zakken ingekocht en vervolgens werd de inhoud verdeeld over kleine zakjes en verkocht voor een euro. Op eigen initiatief hebben de leerlingen een ventvergunning aangevraagd bij de gemeente Doetinchem. De opbrengst bedroeg 265 euro netto. De afgelopen week heeft een groepje leerlingen van uiterlijke verzorging netto 230 euro bijeengehaald met het aanbieden van diensten als haarverzorging, opmaken en schoonmaken van nagels. De leerlingen mochten zelf een

**Geld lenen om geld
te maken voor
het goede doel**

goed doel kiezen.

De groep consumptief besloot de opbrengst te doneren aan het welzijn van dieren via de organisatie WSPA. De andere groepjes kozen voor KiKa, stichting Kinderen Kankervrij. De gezamenlijke actie van de Lions en het Metzo College was een uitprobeersel. Wat Saulus betreft een geslaagde actie. „De jongeren zijn zelfstandig aan het werk gegaan voor het goede doel. Met een prachtig resultaat. Ik vind het heel mooi.”

VERSLAG BIJENKOMST 6 FEBRUARI 2008

De president opent vol trots de eerste clubavond in onze nieuwe residentie Hotel Villa Ruimzicht. De opkomst met 28 leden is uitstekend, wat resulteert in een attendance percentage van bijna 75%! Een bijzonder woord van welkom gaat naar Ernst Plooy zonevoorzitter van 3B.

Als eerste onderwerp komt de power-point presentatie van Leonie van Dijk aan de orde, de kleindochter van Jan Kruit. Zij is uitgezonden via het jeugduitwisselingsprogramma van de Lions en heeft enkele weken in La Bella Italia doorgebracht. Om exact te zijn bij de familie Contarini in Gorgonzola. (Waar ken ik die naam van?) Haar presentatie is vlot, onderhoudend en geeft een mooi beeld hoe jonge mensen met elkaar cultuur, architectuur en het discotheek-leven opsnuiven.

Dan behandelt de secretaris de ingekomen stukken en vraagt hij aandacht voor een sponsoraanvraag van Dr. Louk Peeters, vrouwenarts uit Doetinchem. Louk is met enige regelmaat werkzaam in het ziekenhuis in Garissa – Kenia. Recentelijk nog - in augustus/september 2007 - is hij met “onze” Jan van Iersel 6 weken actief geweest in het ziekenhuis van Garissa. Door dit werk is Louk in contact gekomen met Mama Hani en het Mama Hani Children’s Home in Garissa, een laatste toevluchtsoord voor weeskinderen, gehandicapte kinderen en vondelingen.

Op 5 maart zullen Louk en Jan een presentatie over hun werk in Garissa en het Weeshuis Mama Hani houden. Het bestuur stelt de vergadering voor een bedrag van € 1.500 voor de bouw van een poort bij het Weeshuis Mama Hani te doneren. De vergadering gaat bij acclamatie met dit voorstel akkoord.

Gerard Hehenkamp verblijft nog steeds in “Antonia” in Terborg. Henk Breuker en Ruud Wink doen verslag over hun recent bezoek aan Gerard. Helaas moeten zij constateren dat er sprake is van een sombere situatie.

Vervolgens komen de voorzitters van de commissies aan bod. Zij doen verslag van de lopende projecten, hun bevindingen en plannen.

Voor het benefiet concert in Dorsten hebben zich al 9 Lions aangemeld. Geïnteresseerden voor een excursie aan Görlitz en Dresden van 1 tot en met 3 mei - een activiteit van Lions Club Dorsten - kunnen zich opgeven bij Jan Kruit. De kosten bedragen plm. € 270 p.p. Voor nadere bijzonderheden graag contact met Jan opnemen.

Het jaarlijkse uitstapje met onze vrienden uit Dorsten is gepland op 17 mei. Omdat wij volgend jaar ons 50-jarig jubileum vieren, zal er in 2009 geen gezamenlijk uitstapje met de Lions uit Dorsten georganiseerd worden. In het voorjaar van 2010 zal onze club weer een uitstapje organiseren.

Om het gebruik van onze nieuwe website te stimuleren en de leden nog meer (digitaal)wegwijs te maken, presenteert Kees van Steenberghe "live" de ins en outs van www.lionsclubdoetinchem.nl

Het is de bedoeling dat straks alle leden gebruik zullen gaan maken van het af- en aanmelden via de site. Ook kan een ieder zijn mening of suggestie op deze website aangeven. Hoe vaker je inlogt, des te makkelijker je ermee kunt omgaan. Heugelijk feit is dan ook te kunnen melden dat Rien ter Brugge als laatste nu ook over een e-mailadres beschikt en hierdoor het voltallige ledenbestand via de e-mail bereikt kan worden! (bruva@live.nl)

Wat betreft de jubilea en de jarigen feliciteren we Han Meibergen met zijn 10 jarig Lion- lidmaatschap en Henk Dijk, eveneens 10 jaar Lion. Han wordt uitbundig toegesproken door Bert Lamers, President tijdens zijn werkelijke jubileumdatum op 1 maart 2006. ("Foutje bedankt"). Henk is sinds 2005 aan LC Doetinchem verbonden en wordt in het zonnetje gezet door onze President Toon. Zowel Han als Henk ontvangen de bijbehorende chevron.

Jarigen in de afgelopen periode zijn: Gerard Hehenkamp (5 januari) met de warmste gedachten en beste wensen voor kracht en geluk naar hem en Rita.

Peter Bob vierde 3 februari zijn verjaardag. Met luide stemmen werd hij toegezongen, wat hij beloonde met een drankje.

Als laatste onderwerp voor de pauze komt de "We serve Commissie" aan het woord. Wim Frommé, voorzitter, geeft een helder verslag over de lopende projecten en overige activiteiten deze commissie.

Tijdens de pauze vinden er vele geanimeerde gesprekken plaats en de President moet meerdere malen een oproep doen aan de leden om de vergadering te hervatten. Zonder enige schroom kan gesteld worden, dat een clubavond zoals deze, duidelijk aan een behoefte van onze leden voldoet.

De evaluatie over de Achterhoekse Christmas Fair kan kort en bondig zijn: Ruud Wink geeft een toelichting en stelt dat Fatima tevreden is en ook wij als Lions Club Doetinchem zijn positief over de resultaten en de aanpak van deze

fair. Wel zijn er verbeterpunten nodig voor een volgende ACF dit jaar, maar al met al stelt Ruud dat de pilot voor tenminste 85% geslaagd is.

De afspraak is dat we ook in 2008 weer een sprankelende Achterhoekse Christmas Fair gaan organiseren met Fatima!

Onder de kop “Hiep piep hoera, Lions Club Doetinchem 50 jaar” geeft de President een toelichting over de feestelijkheden en acties volgend jaar in het kader van dit halve eeuwfeest van onze club.

Op zaterdag 17 januari 2009 zal er een jubileumreceptie gehouden worden in Hotel Villa Ruimzicht met aansluitend een nieuwjaarsgala voor de leden met partners. Op 24 april 2009 staat er een fundraisingsavond op het programma in Schouwburg Amphion. Wim Frommé oppert dat er tenminste 700 toegangskarten verkocht moeten worden om voldoende middelen te kunnen genereren. Ook is de programma-invulling nog niet bekend. Uiteraard dient nog veel werk verricht te worden en zal de nodige afstemming met externe partijen, de leden en de commissies moeten plaatsvinden.

De projectgroepen Zorg, Sport, OSW, Milieu, Onderwijs en Cultuur doen verslag van hun activiteiten.

Het loopt al richting 23.00 uur als Ernst Plooy, zonevoorzitter 3 B, het woord krijgt Voor een uitgebreide uitwisseling en bespreking van onderwerpen is weinig tijd overgebleven. Door Ernst wordt de zonevergadering, het ledenbestand en de mogelijke oprichting van seniorenclubs aan de orde gesteld. Het blijkt al snel, wat dit laatste punt betreft, dat onze club hiervoor niets voelt. Aan afscheid nemen op oudere leeftijd wordt hier absoluut niet gedacht! De conclusie van Ernst over deze clubavond is uiterst positief: “Een fijne en actieve club, die warm aanvoelt”.

Van de rondvraag wordt weinig gebruik gemaakt. Herman van den Broek roept (vooral oudere) leden op historisch materiaal en vooral ook foto's aan hem ter beschikking te stellen. Dit in het kader van het jubileum volgend jaar. Graag reactie vóór 15 april aanstaande!

Moe, maar voldaan sluit onze President de bijeenkomst in Het Ruimzicht af, waarna enkele Lions nog een glaasje nuttigen in de sfeervolle eetzaal/bar van deze prominente horecagelegenheid.

Doetinchem, 18 februari 2008

Marnix Jansen Venneboer

DE DERDE LEEFTIJD?

“Van oude Menschen...de derde leeftijd en de letteren.” Dat is het merkwaardige thema van de boekenweek 2008. Derde leeftijd? Ik had er niet eerder van gehoord. Gelukkig geeft het boekenweekessay “Laat mij niet alleen” van Renate Dorrestein antwoord. Het gaat om de categorie 55-plussers, dus het overgrote deel van onze club behoort tot de doelgroep. “Zij zijn mondig, actief, energiek en dynamisch. Ter onderstreping van het feit dat hun einde nog lang niet in zicht is, wordt er tegenwoordig niet meer over senioren gesproken, maar over personen in de derde leeftijd.(...) Het biedt

bovendien de mogelijkheid een duidelijk onderscheid te maken ten opzichte van de eveneens nieuw gecreëerde vierde leeftijd, de periode van het werkelijke verval.(...) Met de derde leeftijd hebben wij er als het ware een station in het leven bij gekregen.” En als je de vierde fase beschouwt als de terminale fase, maak je die derde fase nog zo lang mogelijk ook, denk ik dan maar gemakshalve.

In de aanloop naar de boekenweek was de psycholoog Douwe Draaisma niet uit de media weg te denken. Op alle mogelijke manieren werd hem de gelegenheid gegeven om uit te leggen dat het geheugen (en dan vooral dat van oude mensen) nu eenmaal geen spier is zoals je die bij Medi-Fit kan trainen, maar dat je er goed aan doet om het geheugen gewoon te blijven gebruiken door te doen wat je altijd al hebt gedaan.

(En als het dan toch wat achteruit gaat kunnen wij ons troosten met de opmerking van Augustinus: “De bleekste inkt is beter dan het voortreffelijkste

geheugen”). Het meeste nut van al dat gepraat zal wel zijn geweest dat de verkoop van zijn boek “de Heimweefabriek “ omhoog is geschoten.

In het boekenweekmagazine 2008 kom ik tal van titels tegen die op een of andere manier toch wel suggereren dat de ouderdom weliswaar met de bekende gebreken komt, maar dat daar wel iets tegen te doen is. Ik noem maar een klein aantal titels: “Powertraining van het geheugen”, “Hoe wij oud worden”, “Yoga zonder leeftijd”, “Yoga kent geen leeftijd”, “Gezond na vijftig”, “Het geschenk van ouder worden”, “Grijs en wijs”, “De beleving van dementie”, “Ouder worden”, “Blijf jong” of “Blijf scherp”.

In haar lezenswaardige en humorvolle essay doet Dorrestein deze aandacht af als een betreuenswaardige vorm van age-orexia.

Het lijkt wel een boekenweek te worden waar je niet al te vrolijk van wordt. Het gaat dan wel over de derde leeftijd, de eerste en tweede heb je al achter de rug en richting vierde ben je gewoon op weg naar het einde. Nee, met dit soort boeken heb ik niets. Maar om toch binnen het thema iets aan te schaffen heb ik gekocht “De kunst van het oud worden” (jawel), maar vooral uit historische en filosofische belangstelling, want geschreven door Cicero in het jaar 44 BC. (Prachtig zoals hij daarin o.a. afrekent met gierigheid bij oude mensen. “Meer reisgeld willen hebben naarmate je minder van de weg hebt te gaan, dat is ronduit absurd.” Bedenk wel dat in de Romeinse tijd ouderdom op 60-jarige leeftijd begon.)

Dat bracht mij verder op het idee om eens stil te staan bij de oorsprong van boeken. Voor ons heel normaal om die in de kast te hebben staan, al neemt de behoefte er enigszins aan af door t.v., internet en e-book, maar 6 eeuwen geleden bestond er nog geen enkel boek.

Want pas vanaf het laatste kwart van de 15e eeuw werden literaire teksten gedrukt. Niet in steden als Brussel, Gent, Brugge en Leuven die het culturele klimaat van die tijd bepaalden. De daar sterk opkomende rederijderskamers bleven vasthouden aan de traditionele handschriften, want het eigen repertoire mocht niet in handen komen van concurrerende kamers. Daarom ontstaan in kleine, relatief onderontwikkelde stadjes in het noorden de eerste drukkerijen. Meestal werden boeken daar in het Latijn gedrukt. De markt daarvoor was overzichtelijk en zonder risico: leer-, school- en studieboeken

voor klooster en Latijnse school, de Europese universiteiten en veel liturgisch en devotieel materiaal voor het kerkelijk bedrijf. Teksten in de volkstaal blijven aanvankelijk in de minderheid. Maar al snel komt daar verandering in.

Het moet een vreemde gewaarwording zijn geweest: plotseling verschijnen er teksten die men kan kopen zonder er om gevraagd te hebben. (Handschriften werden bijna uitsluitend op bestelling vervaardigd.) Zij zijn er in allerlei soorten en maten. Spannend, stichtend of leerzaam, en meestal alle drie tegelijk, al dan niet met houtsneden geïllustreerd, en eventueel naar eigen smaak te versieren en in te binden zodat een op de eigen behoefte afgestemd boek ontstaat. (De gepersonaliseerde studieboeken van Ruud hebben dus al eeuwenoude illustere voorgangers.)

Al vrij snel na het begin van de boekdrukkunst was niet de techniek van het drukken het grote struikelblok. De afzet leverde veel meer problemen op. Men produceert voor het eerst voor een onbekende markt en dus dient men zijn product zo goed mogelijk te onderscheiden van dat van concurrenten. Daaruit zijn bijvoorbeeld voortgekomen de titel van een boek en de titelpagina, in die tijd nog heel ongewoon. Daarnaast moest men leren investeren, risico's in te schatten, voldoende rendabele oplagen te maken (meestal niet veel meer dan 100 exemplaren) en reclame te maken. Vaak kwamen de boekhandelaars uit kringen van kopiisten, boekbinders, beeldende kunst en waren er nauwelijks drukkers die ervaring hadden met massa-productie. Het vinden van afzetmarkten was hen vaak onbekend. En juist die markt is dan ook nog onzeker.

Vandaar dat vanaf het begin er minder "literaire" teksten verschenen en een groot deel van de productie bestond uit devote werkjes in de volkstaal naast Latijnse werken die op een vast publiek konden rekenen. Maar daarnaast zijn er wel degelijk werken te vinden die hun weg naar de koper vonden. Karel ende Elegast (aangevuld met een biografie van Karel de Grote) en de Reynaert zijn in ons taalgebied daar goede voorbeelden van. Teksten die al een paar honderd jaar oud zijn en zeer gewild bij jong en oud. En, alweer een nieuw fenomeen, het auteurschap, kreeg erkenning. Tot die tijd kwam de naam van de schrijver van teksten in de handschriften nagenoeg niet voor. Maar met de komst van de drukpers kwam de mogelijkheid van zelfstandige werken naar voren ten koste van de tot dan gangbare verzamelhandschriften. En als gevolg daarvan was het mogelijk voor de auteur als zelfstandig

ondernemer op te treden waarmee het zelfstandig schrijversberoep ontstaat, dat tot dan toe eeuwenlang slechts een nevenactiviteit was geweest voor klerken, kapelaans en schoolmeesters.

Maar daarmee lag de weg naar een leescultuur zoals wij die kennen nog niet open. Tot in de 19e eeuw is lezen vooral een kwestie van voorlezen en luisteren. De eerste teksten waren zo samengesteld dat ze pas voltooiing kregen door de juiste klemtonen, vertragingen, versnellingen of herhalingen die de voorlezer aanbracht al naar gelang de reacties van het publiek. Lezen “met een boekje in een hoekje”, een uitdrukking die we te danken hebben aan Geert Grootte, was weliswaar nog geen gemeengoed, maar de ontwikkeling van het privé-lezen was onvermijdelijk. Voor ons moeilijk voor te stellen, maar gewend zijnde aan de voorleescultuur is het een

grote overgaan om in je eentje te lezen, waarbij dan aanvankelijk lezers de teksten alleen nog hardop voor zich zelf lazen. Stillezen is dan weer een volgende fase.

Opvallend is dat in deze tijd teksten in proza de teksten op rijm verdringen. Immers, ten koste van het rijm wordt de waarheid van de tekst gemakkelijk geweld aangedaan. Rijmen dwingt tot leugens. Toen de geschiedenis van Troje in proza verscheen werd in de proloog vermeld dat Homerus “die waarheyt der voerseider historien also (...) mit poetrien ghesettet,

versierende daer onder veel dinghen die niet gesciet en sijn, ende veel dinghen die gesciedet waren in een ander forme ghesettet dan se gesciet waren.” In proza is het gemakkelijker om de waarheid te vertellen. Daarom verschijnen er steeds meer prozaromans, heldenverhalen, exemplerverzamelingen en fabelbundels. Een verstandig lezer beleeft aan dat lezen niet alleen veel plezier maar heeft er ook veel meer profijt van. Kennis hoeft niet meer te blijven hangen in het rijmgeheugen, men kan het boek nog eens rustig overlezen. Maar de afwezigheid van een voorlezer en een op hem reagerend publiek kan er voor zorgen dat de individuele lezer zich hulpeloos voelde bij het verwerken van de tekst. Vandaar de oproep om toch vooral de teksten vaak opnieuw te lezen. En zeker bij spirituele teksten is herhaling, of beter nog herkauwen, nodig om tot verinnerlijking en meditatie te komen.

Het zal nog lang duren voordat onze moderne leescultuur wijdverspreid raakt. Al neemt de beschikbaarheid van teksten snel in aantal en oplage toe, literatuur blijft nog lang een vooral publieke aangelegenheid. De oraliteit van de verwerking van letterkundige werken in de volkstaal wordt niet tenietgedaan door de drukpers, maar er juist beter door gefaciliteerd.

Een bijzondere rol daarbij komt de Reformatie toe. Vooral de opvatting dat men zich individueel dient te verstaan met de Schrift, leidt snel tot lees- en discussieclubs rond de Bijbel en andere teksten. Opvallend is daar bij de rol van de over het algemeen behoudende rederijderskamers. Onder de leden veel aanhangers van de hervormingen binnen de kerk. Binnen de beslotenheid van de kamer was het gemakkelijker om gezamenlijk het Nieuwe Testament en hervormingsgezinde geschriften luidop te lezen.

Hoewel aangenomen mag worden dat zeker in de grotere steden veel burgers konden lezen, is het waarschijnlijk dat het vooral de aristocraten en rijke kooplieden in de opkomende steden waren die zich gemakkelijk de aanschaf van boeken kon veroorloven. Die toenemende welvaart bracht ook met zich mee dat potverterende rijkeluijskinderen zich door extreme verliefdheden het hoofd op hol lieten brengen en daarbij het recent vergaarde familiekapitaal er door dreigde te jagen. Juist om dat te voorkomen ontstaat er een literaire jongerenmarkt waarbij de jeugd gewaarschuwd werd voor de praktijken van lichtzinnige en verleidelijke vrouwen, die mannen in het verderf zouden storten. Zo wordt in “Die hystorye van der destrucyen Van Troyen” de aandacht vooral gericht op het tragische liefdesverhaal van

Troylus en Bresyda, hetgeen tot de conclusie leidt dat alle ellende van de Grieken en Troje vooral voortkomt uit het onbeschaamde gelonk van lichtzinnige vrouwen. Uiteraard volgt dan het advies om altijd op standvastige wijze het dreigende gevaar te weerstaan. Maar het omgekeerde komt ook voor: de bundel “Bedroch der mannen” leert vrouwen waakzaam te zijn voor bedrieglijke en wrede mannen. Met als waarschuwing dat als je met een ander vrijt, je daar nooit over moet spreken, want zulke geheimen komen altijd uit. (dat is kennelijk van alle tijden, want onlangs werd in het magazine Psychologie hetzelfde advies gegeven.) Daarom is het veel beter om helemaal geen overspel te plegen en zich aan Gods geboden te houden.

Terug naar de boekenweek. Gelukkig is het niet allemaal kommer en kwel. Het boekenweek geschenk gaat zelfs helemaal niet over de derde leeftijd. (Hoewel de mooiste zin uit deze novelle daar zijdelings iets mee te maken heeft: “Mensen beginnen zonder taal en eindigen ten slotte ook zonder”). Bernlef verwerkte in “De pianoman” de geschiedenis van een jaar of wat geleden

rond een op een Engels strand gevonden pianist waarvan de achtergrond geheel onduidelijk was. Boeiend geschreven en voor mij één van de betere boekenweekgeschenken van de laatste jaren.

En gelukkig is daar gelukkig ook weer Renate Dorrestein: “We bewijzen onszelf noch onze samenleving een dienst met de instandhouding van de illusie van de leeftijdloze unileeftijd en het pathetisch najagen van jeugdigheid. Iedere leeftijd moet haar eigen intrinsieke waarde terugkrijgen. Kinderen kunnen dan weer echt kinderen zijn, volwassenen worden meer volwassen en als oudere mag je op je eigen manier oud zijn. (...) Dat lukt alleen door niet massaal de age-orexia in te schieten.”

Daarmee kan dunkt mij de flauwekul van de derde leeftijd de prullenbak ingesmeten worden. Daarmee is de boekenweek 2008 niet mislukt, maar juist een groot succes geworden.

DE 10 MINUTEN VAN MARTIN LIEFRINK

Mijn 10 minuten, in deze bijzondere locatie Ruimzicht, geeft jullie hopelijk een 'ruimer zicht' op mijn leven en werken tot nu toe!

Privé

Mijn wiegje stond in Nijmegen, de noordelijkste stad van het zuiden zeg ik altijd, waar ik werd geboren op 11 december 1945. Omdat ik mij al vanaf m'n 15de jaar min of meer actief carnaval bezighoud zeg ik altijd gekscherend: 11 december, dus eigenlijk één maand te laat.

Mijn gehele jeugd heb ik in Nijmegen doorgebracht in een degelijk katholiek gezin: vader en moeder, die de gezegende leeftijden van 87 jaar en 91 jaar mochten bereiken, één broer die al 35 jaar in Australië woont en 2 zussen.

In 1966 leerde ik Ans kennen, een dochter uit een groot -eveneens katholiek- gezin van 10 kinderen waarvan zij de oudste dochter is. Zij was verpleegster, een beroep dat haar op het lijf geschreven was, maar dat ze helaas vanaf eind jaren '80 niet actief meer heeft kunnen uitoefenen, maar het zorgen en gastvrouw zijn is ook vandaag de dag nog een onlosmakelijk deel van haar.

Na de toen nog in zwang zijnde traditionele verloving in 1968 zijn we in 1970 getrouwd en gingen we wonen in Nijmegen waar ook onze 3 kinderen geboren zijn: twee zonen die nog steeds in Nijmegen wonen en werken en één dochter -Toke - die in Doetinchem woont.

Onze 2 zoons werken beiden bij de Pompestichting. Frans-Jan, onze oudste zoon bij Kairos, de polikliniek van de Pompestichting als psychotherapeut. (Kairos is een ambulante voorziening forensisch/psychiatrische patiënten vanaf 18 jaar. Ik heb hem uitgenodigd om op een clubavond tijdens mijn presidentsjaar hier iets over te komen vertellen.) Onze zoon Pieter is daar beleidsmedewerker en houdt zich bezig met kwaliteitszorg. Dus wie weet komen ze wel samen!

Sinds 1981 wonen we met veel plezier in Doetinchem, waar we inmiddels 4 keer verhuisd zijn.

Inmiddels hebben Ans en ik 6 kleinkinderen, 2 van onze oudste zoon in Nijmegen en 4 van onze dochter in Doetinchem en daar zijn we vorig jaar door omstandigheden extra druk mee geweest.

Wij zijn niet zo reislustig maar kiezen wel voor een langere periode van weg zijn (bij voorkeur in mei) en een aantal kortere trips door het jaar heen (meestal met onze Eriba).

Werk en hobby

Ik was niet zo'n geweldige studiebol, meer een laatbloeiër. In 1960 ben ik gaan werken in het grafisch bedrijf op basis van een leerovereenkomst en werd gediplomeerd handzetter. Een dergelijke functie en de daarbij behorende 'zetbok' kom je nu nog tegen in het Nederlands Openluchtmuseum, daarmee aangevend dat de ontwikkeling ook in deze bedrijfstak in de afgelopen decennia een enorme vlucht heeft genomen. Ruud Wink en Hans de Vries weten daar alles van.

Na mijn militaire dienstitijd, waarin ik het bracht tot korporaalschrijver, ben ik een andere weg ingeslagen en onmiddellijk daarna begonnen aan de 5-jarige middelbare handelsavondschool, gevolgd door het praktijkdiploma boekhouden en een aantal andere administratieve opleidingen. Deze ondergrond paste mij veel beter en was de basis voor mijn carrière in het bankbedrijf.

In 1968 mocht ik mijn eerste schreden op het bankpad zetten bij de Nederlandse Credietbank in Nijmegen om in 1970 te verkassen naar Slavenburg. Ik 1977 ging ik terug naar de NCB waar ik ging werken als 'cliëntenadviseur particulieren' zoals dat toen heette.

In 1977 verhuisden wij naar Wijchen en in die periode kwam ik al heel snel terecht in het carnavalswereldje. Dit leidde ertoe dat, toen bekend werd dat wij naar Doetinchem zouden gaan, ik gevraagd werd om Prins van Wijchen te worden. Dit was een bijzonder leuke en vooral leerzame ervaring.

In 1981 vertrokken we met ons gezin naar het Doetinchemse om daar bij de NCB (aan de Plantsoenstraat) mijn bankloopbaan voort te zetten. Dat o.m. hobby's vaak meelopen met zo 'n stap bleek door mijn aansluiting in 1982 bij De Umdraeyers waar ik direct bestuurslid werd en in 1990 tot 12e Stadsprins van Leutekum werd gekozen.

Mijn ontwikkeling binnen de bank vorderde gestaag en in 1987 werd de NCB overgenomen door Crédit Lyonnais. Vanaf die tijd maakte ik een heel bewogen en interessante periode in de bankwereld mee. Ik werd

accountmanager en in 1994 gevraagd om kantoordirecteur van het Doetinchemse kantoor te worden. Een mooie en uitdagende klus waaraan ik de beste herinneringen heb overgehouden, heel wat creativiteit kwijt kon die mij ook goed van pas kwam in het netwerken.

In 1996 werd Crédit Lyonnais: Generale Bank Nederland (een mooie tijd) gevolgd door de overname door Fortis en de daarmee verband houdende samenvoeging van de Generale Bank met de VSBbank, ook hier in Doetinchem. Een bijzondere periode was dat om dit hier samen met Dirk Mooien vorm te geven. De realisatie van het nieuwe bankkantoor van Fortis bank aan de Raadhuisstraat was ook een boeiende klus. Het was leuk onze Lions Club, waar ik inmiddels lid van was geworden (Harry was mijn sponsor), daar te mogen ontvangen.

In 2003 kwam Fortis zowel in België als in Nederland met een regeling waarvan een aantal werknemers op vrijwillige basis gebruik konden maken. Ik heb daar toen bewust voor gekozen, vooral omdat ik nog graag 'anders actief' wilde zijn voor de samenleving en daarvoor toen ruimschoots de kans kreeg. Dit heeft geresulteerd in een aantal bestuursfuncties en de afgelopen periode in een aantal ad hoc projecten.

Binnen het kerkelijke gebeuren houd ik me met het volgende bezig:

- Ik ben voorzitter van de Interparochiële Caritas Instelling. Doel daarvan is het verlenen van financiële bijstand aan mensen die echt in nood zitten. Dit zijn vaak geen structurele oplossingen maar meer voorzieningen op ad hoc basis. Daarbij begeleiden we wel mensen om een weg te vinden uit de problemen b.v. door het bemiddelen naar instanties, budgetteringshulp e.d. Daar gaat behoorlijk wat tijd in zitten.
 - Verder ben ik voorzitter van de Commissie Interparochiële financiën. Die commissie probeert te bewerkstelligen dat binnen de 4 Doetinchemse parochies de financieel sterkere parochies de zwakkere parochies ondersteunen.
 - Ook ben ik lid van de Restauratiecommissie van de Paskerk, een commissie waarvan ook Theo Kamps deel uit maakt.
 - Vorig jaar heb ik veel tijd besteed aan het mee organiseren van de activiteiten rond het 150-jarig bestaan van de parochie.
-

- Evenals (wederom) Theo Kamps ben ik lid van het kerkkoor In Laudem Dei; ik vervul daar ook de rol van penningmeester.
- Verder ben ik nog penningmeester van de St. Cabo en ook
- penningmeester van De Umdraeyers. Als bestuurslid - met de langste staat van dienst (vanaf 1982) - coördineer ik voor de vereniging allerlei andere zaken die met het Leutekumse stadscarnaval verband houden. Het afgelopen jaar was wel heel intensief door de voorbereiding van het succesvolle proces waarmee het Leutekums carnaval naar de binnenstad werd gebracht en bijzonder eervol was dat ik Prinsbegeleider mocht zijn van Z.D.H. Prins John de Eerste, de inmiddels 30e Stadsprins, onze verrassende Lion-Prins van dit jaar, die tot zijn aftreden onze Hoogheid is en ook zo behoort te worden aangesproken.

De volgende uitdaging

Zoals jullie weten komt er weer een nieuwe en eervolle klus voor mij aan. Door Tom en Toon werd ik destijds gevraagd om 2e vice-president te worden. Ik realiseerde me toen niet direct dat in mijn presidentsjaar het 50-jarig jubileum van onze club zou worden gevierd. Maar als dat dan duidelijk wordt dan gá je er ook voor. Ik zie er dan ook naar uit om in het 50e jubileumjaar jullie President te mogen zijn en op 2 juli het stokje van President Toon over te nemen.

Een aantal projecten voor dat jubileumjaar zijn al in voorbereiding en ik ben er verguld mee dat een aantal Lions met mij het voortouw heeft willen nemen om hier iets bijzonder waardevols van te maken. Ik rekenen daarbij op de betrokkenheid en inzet van jullie allemaal, want daardoor wij geven inhoud aan 'we serve'!

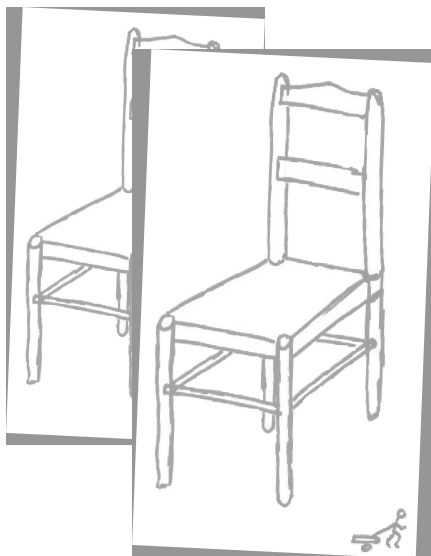
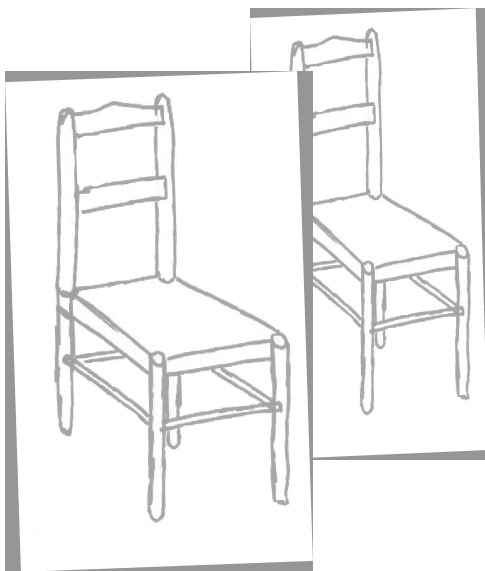
Martin Liefrink

VERJAARDAGEN

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>Peter Bob Peerenboom</i>	<i>3 februari</i>	<i>(59 jaar)</i>
<i>Jan Jurriëns</i>	<i>9 februari</i>	<i>(56 jaar)</i>
<i>Bert Lamers</i>	<i>17 februari</i>	<i>(56 jaar)</i>
<i>Henk Drost</i>	<i>24 februari</i>	<i>(55 jaar)</i>
<i>Marnix Jansen Venneboer</i>	<i>1 maart</i>	<i>(61 jaar)</i>
<i>John Brands</i>	<i>9 maart</i>	<i>(51 jaar)</i>
<i>Jan Kruit</i>	<i>12 maart</i>	<i>(73 jaar)</i>
<i>Tom Jacobs</i>	<i>20 maart</i>	<i>(52 jaar)</i>
<i>Theo Kamps</i>	<i>22 maart</i>	<i>(74 jaar)</i>
<i>Henk Dijk</i>	<i>23 maart</i>	<i>(55 jaar)</i>
<i>Koos Witkop</i>	<i>8 april</i>	<i>(87 jaar)</i>
<i>Han Meibergen</i>	<i>12 april</i>	<i>(61 jaar)</i>

Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

LAATSTE BEELDEN UIT DE HEEREBOER

Marnix kwam nog foto's nog tegen van de laatste Tap Hap in de Heereboer op 20 december, waarbij ook Toon werd gehuldigd voor zijn 10 jarig lid zijn van de Lions. Datum: 20 december 2007.

UITSTAPJE DORSTEN

Het jaarlijkse uitstapje met Lionsclub Dorsten staat weer voor de deur. Het is dit jaar, 10 jaar geleden dat wij gejumeleerd zijn met LC Dorsten. Een waar jubileum dus, dat natuurlijk extra aandacht verdient. Tevens is het zo dat Jan Kruit al deze 10 jaar voorzitter is geweest van de jumelagecommissie. Jan heeft aangegeven er na dit fiscal year mee te willen stoppen en dan als privileged member door het leven te willen gaan. Bij deze wil het bestuur Jan alvast bedanken voor zijn jarenlange inzet in de jumelagecommissie.

Zaterdag 17 mei zijn wij door LC Dorsten uitgenodigd om met onze partners een bezoek te brengen aan de stad Münster. Er is een prima programma gerealiseerd en ga er maar van uit dat de uitvoering ervan met de bekende Duitse gründlichkeit gebeurt. Het programma staat in de bijlage precies omschreven.

De bedoeling is om op eigen gelegenheid (carpoolen dus) naar Dorsten te gaan. Vandaar uit gaan we gezamenlijk met LC Dorsten met de bus naar Münster. De prijs voor deze dag is inclusief de busreis en twee reichhaltige maaltijden, waarvan er een bij het bijzondere Gut Havichhorst plaats zal vinden. Natuurlijk is er altijd weer de discussie over de deelname prijs. Als u echter de kosten van de 5de woensdag van april (dit jaar op Koninginnedag en gaat dus niet door) er vanaf trekt, dan valt de prijs reuze mee. Zeker voor het geboden programma. Gezien het jubileum en het afscheid van Jan als voorzitter, hoopt het bestuur dat wij dit jaar wat extra deelnemers mogen begroeten.

Programma van Zaterdag 17 mei 2008

- 11.00 uur. Vertrek naar Munster vanuit Dorsten.
- 12.00 uur. Bezigting van het Mühlenhof Freilichtmuseum met gids. Kijk op www.muehlenhof-muenster.de voor een indruk
- 13.30 uur. Lunch in het museum
- 15.00 uur. Stadsbezigting onder leiding van een gids (deze spreekt Nederlands)
- 17.00 uur Aankomst op Gut Havichhorst. www.gut-havichhorst.de Wij beginnen met een koffiepauze en er is de mogelijkheid om de Westfalische reit- und Fahrschule te bezichtigen www.wrt-muenster.de
- 18.00 uur. Eines besonderen Abendessen.
- 20.00 uur. Vertrek per bus naar Dorsten

Toon Gasseling

GARISSA, KENYA (4)

In de zomer van 2007 is Jan van Iersel door Rotary Doctors uitgezonden naar Garissa in Kenya. Daar heeft hij gedurende 6 weken werk verricht als chirurg. Al vele jaren wordt het ziekenhuis ondersteund met mankracht vanuit Zweden en Nederland. Nu was Jan daar samen met Loek Peeters (ex gynaecoloog) en Hannie Friesen (kinderarts) uit Doetinchem. Hij heeft een reisverslag gemaakt dat in vijf gedeeltes in de het Lionsbulletin wordt afgedrukt. Deze maand de vierde aflevering.

Op maandag 17 september zit de gang er op de OK goed in. Het OK programma van afgelopen week halen we in en op het laatst valt er slechts een patiënt af. Bij Kenya Airlines zouden ze zeggen dat er overboekt was. Ook hier mag de klant gratis blijven slapen. De patiënt met de voor mij eerste cystoscopie ontwikkelt vanavond een blaastretentie en het is in dit land niet zo gemakkelijk daar even een blaascatheter suprapubisch in te

prikken. De spullen hebben ze er niet voor! Dus dat moet dan geïmproviseerd worden. Maar ook dan is er niet veel aan elkaar te breien. Het lukt, uiteindelijk, wel. Maar als je weet dat er toch echt heel atraumatische mogelijkheden zijn ervaar ik dit voor de patiënt toch wel erg armetierig. Maar beter kan ik dat woord in dit gedeelte van het land niet gebruiken. Veeleer viel me bij de benadering van de oplossing van het probleem op dat er zo weinig meegedacht wordt. Je zou geëngageerde mensen willen zien die het echt vlot en goed willen doen. Maar vanavond was voor hun de accu echt leeg. Met het rotarydoctors team denken we na hoe

het verslag van ons verblijf alhier straks een accent te geven. We zullen niet benadrukken dat er geld in materiaal gepompt moet worden. Met mensen die voor de zaak opkomen en daarbij ook zorg hebben voor de hun toevertrouwde patiënten en materialen kun je zeker helpen. Daarbij is een in het ziekenhuis aanwezig zijnde directie en medische staf een noodzakelijke en inspirerende voorwaarde.

De dinsdag leek een rustige dag te worden. Ik had met een mevrouw afgesproken voor een operatie aan een heel groot struma dat haar mechanisch in de weg zat. Op maandagavond was die mevrouw uit de verre periferie nog niet gesignaleerd. Dan komen ze niet denk je, vaak omdat ze de operatie niet kunnen betalen. Halverwege de volgende ochtend werd ze echter gevonden! Ze komt naar het ziekenhuis, loopt naar de vrouwenzaal met haar briefje en zoekt een lege brits op, ergens achterin, en niemand die haar daar verder opmerkt. Zo werkt dat hier. In de chaos is plaats voor een ieder. En nu maar zien of ik haar nog ergens kan plannen.

Met de assistenten heb ik ook een gesprek gehad. Dat dacht ik tenminste. Het ging over hun doelstellingen en hoe die in deze periode te verwezenlijken. Mogelijk zal ik daar nog eens op terug komen. Het voornemen was dat o. a. de aanwezigheid op de OK uitgebreid geactiveerd zou worden. Wel, hoewel het echt druk was op het complex heb ik 1½ assistent gezien van de vier. Gisteren eindigde ik het journaal met investeren in mensen. Nou, er zal hier nog heel wat water door de Tana rivier moeten stromen om een en ander te veranderen.

Ik heb een drietal problemen liggen met armen: Een patiënt, met zijn schotwond, heeft een dermate lelijke arm dat amputatie in het verschiet ligt. Vandaag een external fixation aangebracht om hem beter verpleegbaar te maken. De andere patiënt komt uit Nairobi en liep daar een lelijke elleboogbreuk op met een gigantisch gecompliceerde wond, zodat het bot uit zijn elleboog stak. Het was een los stuk en moet er uit., en dat gebeurt vandaag. De arm zal wel stijf worden, omdat de elleboog en ook de pols door gecompliceerd peesletsel niet meer goed kan functioneren. De man werkt in de automatisering. De derde man is een oude baas met eenzijdige verlamming, geen nierfunctie (plast niet) en een zwarte arm door circulatiestoornis. Aangezien hij een Keniaan is heeft hij een zwarte zwarte

arm. Morgen zal Pieter Stolwijk (cardioloog) een hart-echo maken om te zien of er een emboliebron zit. Dat zal niet helpen.

De woensdag zouden we om 8 uur beginnen met het gebruikelijke ochtendrapport. De MO, dr Siwo kwam naar me toelopen omdat hij, met de politie erbij, nog even een schouwing moest doen. Gisteravond was weer een vroegere sterveling binnengebracht, nu omgebracht door

steekwonden. Het waren heel wat wonden in hals en hartregio. De woestijnfamilie zat er in groten getale bij en keek gelaten toe.

Het spreekuur kenmerkte zich weer door de patiënten die in grote getale waren gekomen. Gelukkig deed Siwo intensief mee en kon ik op de achtergrond wat sussen. En ik ben wat eerder weggegaan om een lunch te genieten met Hannie en Loek. En daarna heb ik onder de ventilator een middagdutje gedaan. Daarna nog een operatie bij het meisje Monica die uit haar buikwond darminhoud lekte. Elke keer als ik over haar denk of haar behandel zie ik weer een mogelijkheid tot verbetering te komen. Ook na deze operatie hebben we weer iets goeds kunnen doen, maar je moet het als patiënt maar weer zien te overleven. We zullen ons best blijven doen.

Vanavond hebben we een bijeenkomst georganiseerd met een drietal moslim assistenten: Abdi, Khalil en Swahli. Abdi studeerde een tijd in Oxford, de andere twee in Ankara. Ze zijn zeer taalvaardig in resp. Engels en Turks. Ze hebben met ons aan tafel gezeten en wij hebben erg genoten van het open gesprek. Het zijn erg goed ontwikkelde jongens die met hun moslimschap goed overweg kunnen en met de veranderende tijden denken over de plaats

die hun moslimzijn zal innemen. Het was een buitengewoon open avond gekenmerkt door kritische houding en respect. Onderwerpen: de boeken voorafgaand aan de Koran, man/vrouw en kansen in de maatschappij, shiiten en soennieten, homoseksualiteit, moslims in andere landen e.a. We namen hartelijk afscheid en zij gingen nog even naar het voetballen kijken op TV, zonder een glaasje bier. Morgenochtend zijn we er weer.

Het ochtend OK programma werd al direct verstoord. Gezien de lading van het programma wilde ik graag op tijd beginnen, maar de gynaecoloog zat weer eens dwars met een spoedsectie. Overigens verliepen de procedures allemaal goed.

Een operatie werd door een omloop in fotobeeld gebracht omdat het een bijzonder geval betrof: een achter het buikvlies en voor op de wervelkolom gelegen tumor bij een kind. De tumor zou er al enige jaren zitten. De diagnostische beelden heb ik ook gedocumenteerd. Het preparaat zullen we opsturen voor histologisch onderzoek. De vader van patiëntje wilde het al meenemen om het in zijn clan te laten zien.

Omdat ik heb doorgewerkt was ik niet al te laat door het werk heen. Ik heb nog even een spreekuur gedaan in het Camp, waar de vluchtelingen met een kwaal komen uit het grote camp in Dadaab. In het grote kamp zitten 180 000 mensen; de ziekenbroeder hier noemde 380.000 mensen. De mensen

hier slapen/wonen in hutten. Gek veel privé zullen ze niet hebben, maar ze liggen droog en uit de zon. Op het spreekuur zie je uitgemergelde mensen die nog om raad vragen en een jong ventje met nog nauwelijks handen en voeten ten gevolge van een landmijn. Ik heb wel eens een jongen gehad met een belangrijke vuurwerkverwonding, maar dit letsel is wel een graadje ernstiger. Midden in de unit staat een hut waar de mensen naar Mekka gericht hun gebed kunnen doen.

Ik kon nog voor het duister de bouw bij Mama H bekijken. Daar zijn ze in een paar dagen tijd weer geweldig opgeschoten. De douche en toiletgebouwtjes rijzen uit de grond en de zinkputten zakken er in weg. De muren zijn bedekt met roughcast en dat ziet er mooi egaal opgeruwd uit en is heel onderhoudsarm. Loek heeft vandaag met Hannie F het contract getekend met de aannemer en de hele bouw kan nu volgens afspraak uitgevoerd worden, waarbij dan de toegangspoort niet is opgenomen. In het weekend wil ik graag weer zien hoe het met de vorderingen staat.

Vanavond hadden ze mij toch aardig te pakken: ik meende gelegitimeerd mijn verjaardag niet te hoeven vieren omdat dat in verband met vertrekkend en inkomend bezoek m. i. niet paste. Nou, dat heb ik geweten. Ineens stond er een stoel met vlaggetjes er op. En felicitaties van iedereen die het ouder worden zoeter maken. En een cadeau dat ik zal laten zien bij thuiskomst. Het heeft met dit land te maken en past op een boog. Het idee voor het cadeau had wel met het alhier gebeurde te maken. Ik was heel verrast en wil ieder graag bedanken. Ik zal ook graag, denk ik in het weekend, tracteren. Niet vergeten.

Naast mij hoor ik een boel hardop gemopper omdat de printer het niet doet: hij slaat op hol of doet niks. Hier loopt wel van alles rond, maar geen nerd die de computer of printer weer in orde kan maken. Morgen is het vrijdag 21 September en daarmee alweer de laatste dag van deze werkweek. Het kind dat ik gisteren opereerde doet het nu goed. Op de Wards liggen wel gecompliceerde gevallen, maar ik kan niet alles monitoren. Morgenochtend wat uitgebreider visite maken. De assistent, Ernest Siwo, doet het toch aardig goed. En niet alleen met Afrikaans optimisme, maar ook behoorlijk attent. Overigens geeft ook hij wel aan dat Garissa moeilijk te veranderen is. Hij helpt goed mee bij een operatie van een humerusfractuur die niet wilde genezen en waarvoor een pen ingebracht diende te worden. De pen is een knappe modificatie op een bestaand type van Rush, en gemaakt door Opondo van een lange zijstang van external fixationmateriaal. Halverwege het OK programma haken de twee moslims af, omdat ze gaan prayen. Ik heb ze daarna niet meer teruggezien.

Tussen de operaties door zal ik ook eens informeren of volgende week nog de Kenyaanse chirurg komt. Aangezien ik niks heb gehoord zou het best wel eens kunnen dat er niemand komt. In het zgn. directiegebouwtje zit iemand

achter de telefoon. Nee, dr. Yussef is er niet, maar die wordt wel waargenomen door de nurse-in-charge en die moet in een ander kamertje zitten. Hetgeen niet het geval is maar ik vind hem en dan weet hij natuurlijk van niks. Ik zal dr. Yussef bellen die ook geen nummer heeft van de betreffende chirurg, maar dat via Nairobi zal zoeken. Ik krijg inderdaad na een uur toch het mobiele nummer. Dr. Joseph Njoroge Karanja. Nee, dr. Joseph kan er maandag niet zijn. Als ik dan zeg dat dat wel zal betekenen dat hij er dinsdag ook niet zal zijn zegt hij aan woensdag te denken. Hij is nog niet

finished met zijn werk. Ik zeg hem dat hij er maandag om 8 uur sharp moet zijn en wijs hem op zijn responsibility. Ik word steeds meer pissed en ik meen me te herinneren dat ik hem ook in het Nederlands heb toegeproken. Hij zal er maandag niet zijn en ik heb een zeer beperkt

OK programma afgesproken. We zullen de gang van zaken aan Rotary Doctors en de directie meedelen.

Nu al kun je er zeker van zijn dat er niets zal veranderen. Want aan de inkomende dokter zal een aantal weken worden toegekend om zijn familie te huisvesten. Dat is een activiteit die een niet te schatten intensiteit behoeft. En de directie zelf laat zich ook niet van zijn beste kant zien.

Zaterdag heb ik tijd om met Siwo uitvoerig de mensen te bezoeken. Een kind van ongeveer 4 jaar ligt al enkele dagen met koorts en een proces aan de hals en schouder. Volgens de kinderarts zou het een Myositis necroticans moeten zijn. Een spierontsteking die snelle decompressie door chirurgisch handelen

behoeft. De vader kan echter niet bereikt worden en dan zal de operatie wel weer uitgesteld moeten worden. Een patiënt, met een femur (bovenbeen)fractuur en wonden was vertrokken. Vanwege de wonden aan zijn bovenbeen had ik hem aan de tractie gelegd met een snaar door zijn onderbeen, zodat de wonden alvast konden helen. Hij was vertrokken omdat de voorkeur gegeven wordt aan een traditional healer! Je ziet dit verschijnsel toch wel erg veel. Het gebeurt ook, zei Siwo (Medical Officer), dat mensen op de eerste hulp komen en zeggen : "I feel a wound inside me and I need tetanus toxoid." Ook laten ze daar bij een patiënt die met vage klachten komt wel eens een infuusje dat over de verloopdatum is, inlopen. En dan wordt er niet eens met geld geschoven.

In de krant stond het bericht over de hoge maternale (moeder) sterfte. Per jaar 15000 op een bevolking van 30 miljoen. En hoeveel zwangerschappen? Ik zal proberen enkele cijfers te verzamelen en deze later invoegen.

Vanmiddag heeft Loek de cheque overhandigd aan de contractor Shakul, voor het werk aan het huis van Mama H. De werkzaamheden zien er netjes uit. En lijken solide te zijn. De man heeft er zin in het werk goed te doen en hij voorziet de keuken ook van enige zakken bonen, aardappelen en ander voedsel. Loek is erg druk de activiteiten rond de verbouwing precies te laten verlopen. Het werk verloopt heel exact en iedereen is tevreden. Het gebouw komt er veel mooier en bruikbaar uit te zien.

Vandaag was een bijzondere dag omdat het 3 maanden na de langste dag op het noordelijk halfrond is. De zon kruist dan het vlak van de equator en dag en nacht zijn precies even lang. Deze Fall Equinox wordt hier dacht ik niet gevierd. Als het avond is kunnen we een heel heldere sterrenhemel vrijwel elke avond bewonderen. Hier is het Zuiderkruis (Southern Cross), de tegenhanger van de poolster, te bewonderen. De zon stond om 12 uur precies weer boven in het Zenit en het was erg warm. De zonbeweging klopt met de berichten uit het noorden dat het daar herfstig is.

Zojuist Lidwine gesproken die aangeeft dat het prachtig weer was om o. a. te golfen. En ze gaat nu nog borrelen! Hier kun je in de supermarkt geen bier kopen. En golfen kun je hier wel, maar dan lig je voortdurend in de bunker. Raap dan de bal maar op.

Deze zondag komen we niet aan de kerk toe. Ook nu zijn er voldoende patiënten op de afdeling die speciale aandacht nodig hebben. Bovendien zijn

er altijd mensen die met een Relative aankomen en zij vragen daar, tussen de niet bestaande regels door, belangstelling voor. Een man met een al maanden oud gering kneustrauma van de schouder heeft een stijve schouder, gewoon omdat hij onvoldoende beweging heeft genomen. Een mevrouw met een etterige ontsteking van de knie wordt opgenomen en met een punctie e. a. behandeld. Op de kinderafdeling moet een kind worden opgenomen dat uit een vluchtelingenkamp kwam met een slangenbeet aan de rechterarm. Door voortgaande ontsteking was het hele vel circulair van de arm af. Ik heb er fotos van gemaakt en de arm moet o. a. voorbereid worden voor huidtransplantatie. Een al opgenomen kind met een bijzondere zwelling aan de hals waar hij veel pijn aan heeft en ziek van is, moet op de OK geopend worden. Het organiseren van deze OK duurde meer dan twee uur. Dan hebben we op Keppel de eerste 9 holes er al op zitten. Maar het kind knapt van deze behandeling wel op. Ook deze toestemming voor operatie verliep niet eenvoudig. Via o.a. Hannie F en de Somalisch sprekende assistent probeerden we een akkoord te krijgen. Uiteindelijk moest de familie-opa er aan te pas komen om te zeggen dat de OK door kon gaan Ook de volgende OK verliep via dergelijke hobbels. Maar de familie wilde alleen dat de OK de volgende dag zou plaats vinden. Hoewel het vandaag echt beter zou zijn.

We hebben voor vanavond Günther en zijn vrouw Lydia uitgenodigd bij het Nomad. De reden voor de uitnodiging was het vele persoonlijke werk dat Günther had gedaan voor de begeleiding van de opzet van de verbouwing. Wij hadden tevoren het werk bezocht. Ook nu waren er flink wat mensen aan het werk. De laagst betaalde verdient 100 Sh per dag. Een geschoolde 150 tot 200 en de voorman 250 Sh. Voor het gemak: 100 Shilling is 1 euro. Ze zijn blij als ze werk hebben en ze werken echt bijzonder stevig door. Een bos wortelen kost 20 shilling.

Zij waren met hun kind Elane en het was mede daardoor een heel levendige avond. Het kind is lichtbruin. Ik heb niet gevraagd of ze nog donkerder zal worden. Negertjes worden licht van kleur geboren. Dat wisten we al van vroeger, toen we al zilverpapier spaarden voor de missie. Ze worden al naenkele dagen donker, en wel zo donker als bij hun uiteindelijke kleur past. En dat zit hem niet in het afwassen van de buitenste lagen.

Jan van Iersel

WWW.BARTJAAPPULLTERGUNNE.NL

De 10 minuten van Bart Jaap

De eerste W is: wie zijt gij?

Bart-Jaap kwam als vierde kind in het gezin Pull ter Gunne in Deventer ter wereld. Zijn vader was huisarts en eigenlijk altijd ziek. Als kind heeft Bart - Jaap het heel moeilijk gevonden om begrip op te kunnen brengen voor zijn vader die vaak ziek was. Boosheid in plaats van medelijden kenmerkte de relatie tussen Bart- Jaap en zijn vader. Bart-Jaap leerde Pietje kennen, die zijn overbuurmeisje was, en is inmiddels ruim 30 jaar met haar getrouwd. Uit hun huwelijk zijn drie kinderen voortgekomen. Een van zijn kinderen gaat hem mogelijk binnenkort een kleinkind schenken waardoor Bart- Jaap zich dan grootvader kan noemen.

De tweede W: Waarvan komt gij?

Zoals gezegd is Bart- Jaap opgegroeid in Deventer. Naar school gegaan in Zwolle en vervolgens medicijnen gaan studeren in Groningen. Dat hij medicijnen is gaan studeren is voortgekomen uit het onverwerkte ziek zijn van zijn vader. De boosheid bij Bart -Jaap met betrekking tot het ziek zijn van zijn vader en de drang tot een studie medicijnen kwam voort uit het gegeven dat zijn vader na een redelijk onschuldige galblaasoperatie blijvend medische klachten overhield. Het werkwoord “verkloten” is volgens Bart Jaap op deze ingreep van toepassing geweest. Na zijn studie medicijnen met succes te hebben afgerond besluit Bart Jaap de specialisatie tot chirurg in Rotterdam te gaan volgen. Uiteindelijk heeft Bart- Jaap zich gespecialiseerd in kinderchirurgie. Als specialist heeft hij in die hoedanigheid tot zijn 53ste levensjaar met veel passie gewerkt in het UMC/WKZ te Utrecht.

De derde W: Wat komt ge hier doen?

Bart -Jaap is ronds zijn 55ste naar de Achterhoek gekomen en is sindsdien woonachtig in het mooie Zelhem. In Utrecht is hij als vrijwilliger gestart met het transporteren van medische spullen naar Oost Europa. Daarnaast is hij heel actief voor de Stichting “Eerste hulp bij kinderen”. Wanneer Bart -Jaap hierover spreekt voel je de diepgewortelde behoefte om als medicus zich te ontfermen over de kleinsten onder de mensen. Mooi dat aan het einde van zijn “10 minuten “de ziel”(lees: de bezieling) van Bart -Jaap bloot ligt.

Henk Dijk

PRES(S)PRAAT MAART 2008

Beste Lions,

Omdat ik niet weet waar ik over zal schrijven, geef ik u een kort overzicht van de activiteiten waar een president zoal mee bezig is.

- Maandag 11-02

Met Irma en vrienden (prospects) naar de passieavond van de vrienden van het Borghuis geweest. Interessant interview, goed eten en prettig gezelschap, dat is waar het in het kort om draait. En natuurlijk wat support voor het Borghuis.

- Woensdag 13-02

Ook met Irma, vele andere Lions, Pappilons en enkele dames van Isala naar de evaluatieavond van de Christmas Fair bij Fatima geweest. Fatima is positief over het gebeuren en gaat de schouders er weer onder zetten voor 2008. Wij kregen ook nog een lekker buffet aangeboden en er werd een prima wijn geschonken. Kortom het nuttige werd met het aangename gecombineerd.

- Woensdag 20-02

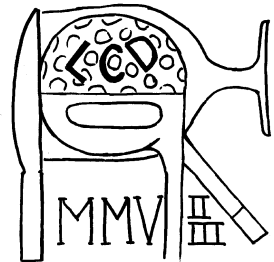
De eerste TapHap in het Ruimzicht. Met de drankjes liep het nog niet erg soepel, maar het eten was uitstekend. Prettig is ook dat voor onze mannen die met het staan wat problemen hebben, er nu goede stoelen aanwezig zijn.

- Donderdag 21-02

Naar het liefdadigheidsconcert in Dorsten geweest. Irma en ik werden door Henk en Netty met hun nieuwe Volvo opgehaald. Na de VIP rit en Vip ontvangst in Dorsten, duurde het enige tijd voor het concert begon, omdat Jan en Jan voor een nooduitgang geparkeerd stonden. Maar toen konden wij, met ongeveer 700 aanwezigen, genieten van het swingende Bundespolizei Orkester aus Hannover. Werkelijk voor iedereen aan te bevelen. En een kaartje kostte slechts 13 euro.

- Maandag 25-02

Bestuursvergadering bij Tom Jacobs. Wederom werd de president gereden, ditmaal door Marnix. Wij werden volop in de watten gelegd door Tom en

Marlie, wat de kwaliteit van het vergaderen natuurlijk ten goede kwam. De vergaderingen bij de verschillende Lions thuis vind ik nog steeds een bepaalde meerwaarde hebben.

- Dinsdag 26-02

Vergadering met de projectgroep Ontwikkelingssamenwerking. Wij hadden Unicef en de Wereldwinkel uitgenodigd om te kijken of er raakvlakken zijn, om samen met hen de Lions Peace Poster Contest te organiseren. De gesprekken lopen nog en u zult t.z.t. de uitslag wel te horen krijgen.

- Woensdag 27-02

24-04-09 Petit comité van de stuurgroep voor het grote fundraisings project, vergadert daags na de stuurgroep vergadering om de notulen, actiepunten en voortgang in beeld te brengen. Alle verslagen zijn op onze site te vinden, zodat een ieder de ontwikkelingen kan volgen.

- Maandag 03-03

Met Jos, na een mooie rit door de binnenlanden, de zonevergadering in Zutphen bezocht. Ook al is er in de club weinig interesse voor de hogere echelons van de Lions, uw bestuur laat daar toch regelmatig haar gezicht zien. En ik moet zeggen, ik heb er ook geen hekel aan, het zijn best wel aardige bijeenkomsten met gezellige mensen.

- Woensdag 05-03

Vergaderavond bij het Ruimzicht. Dit keer met een fantastische lezing van Loek Peters en onze eigen Jan van Iersel. Inmiddels hebben wij al een bedankbrief, voor onze bijdrage aan de Stichting Weeshuis Mama Hani, ontvangen.

- Dinsdag 11-03

24-04-09 De tweede vergadering van de stuurgroep in de resto. Er is een strak vergaderschema (om de 3 weken) om de vaart erin te houden. De groep straalt vertrouwen en enthousiasme uit en onze aankomend president Martin, krijgt er ook steeds meer vertrouwen in dat het goed komt.

- Woensdag 12-03

24-04-09 Het petit comité eet een uitsmijter en constateert dat wij goed bezig zijn (en dan bedoel ik met de stuurgroep). Complimenten aan Martin

die de notulen van gisteravond al nagenoeg uitgewerkt heeft. KWW is er bij Martin niet bij.

- Woensdag 12-03

Marnix en ik gaan vanmiddag op bezoek bij Gerard Hehenkamp. Gerard zit in de huiskamer, maar is in een diepe slaap, en met geen mogelijkheid wakker te krijgen. De zuster zegt dat hij dat af en toe heeft, maar meestal goed aanspreekbaar is. Wat gepraat met de andere bewoners en toen maar weer huiswaarts gekeerd.

- Zondag 16-03

Zondagmiddag, de deadline voor het bulletin is er toch nog plotseling. Dit moet ik beter gaan plannen. Wat ga ik nu weer schrijven? Onder het motto KWW begin ik er maar aan.

Beste Lions, ik wens u allen prettige Paasdagen en hoop dat de lente op tijd zal beginnen, want wat zon en warmte, kunnen wij allen wel gebruiken.

Toon Gasseling (16 maart 2008)

COMMISSIES

● **Activiteiten**

Hans de Vries, voorzitter

Peter Bob Peerenboom, vice-voorzitter

Herman van den Broek

Hans Kietselaer

Martin Liefink

Jan Loggers

Bart-Jaap Pull ter Gunne

Kees van Steenberg

● **Bulletin & ICT**

Theo Soontiëns, voorzitter

Kees van Steenberg, ICT officer

Han Meibergen, Smoelenboek

Henk Breuker

Henk Dijk

Henk Drost, Photo-officer

Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & puzzle

Ruud Wink

● **Interservice**

Henk Breuker

Bert Lamers

● **Jeugd**

Henk Dijk, voorzitter

John Brands, vice-voorzitter

Chris Geurink

● **Jumelage**

Jan Kruit, voorzitter

Jan van Iersel, vice-voorzitter

Henk Drost

Gerard Hehenkamp

Han Meibergen

Marnix Jansen Venneboer

● **Kascontrole**

Gerard Roelofsen

Aart van Silfhout

● **Leden**

Koos Kuiper, voorzitter

Tom Jacobs

Bert Lamers

● **Milieu officer**

Hans Bruyn

Koos Kuiper

● **Tail Twisters**

Chris Geurink

Jan Jurriëns

● **Guiding Lions**

Henk Breuker

Jan Kruit

● **We Serve**

Wim Fromme, voorzitter

Ruud Wink, vice-voorzitter

John Brands, manager projecten

Gerard Hehenkamp, secretaris

Jan van Iersel, 2^e secretaris

Martin Liefink

Jos Niesink

AGENDA 2007-2008

22 augustus 2007	18.00 uur	Barbecue bij Wil & Henk Kets	
5 september 2007	20.00 uur	Lezing Multiple Sclerose - Mw. Gasseling	
19 september 2007	18.00 uur	Tap Hap bij Fatima.	
28 september 2007	13.00 uur	Metzo Regatta	
3 oktober 2007	20.00 uur	Clubavond	
17 oktober 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Henk Drost	
3 november 2007	18.00 uur	Charternight Montferland	
7 november 2007	20.00 uur	Dhr. Kaiser	
21 november 2007	18.00 uur	Taphap; de 10 minuten van Toon Gasseling	
5 december 2007	20.00 uur	Surprise-avond in Hotel Villa Ruimzicht	
13/15 december 2007		de ACF	
19 december 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Gerard Roelofsen	
12 januari 2008	14.00 uur	Nieuwjaarsreceptie	
30 januari 2008	18.00 uur	Taphap in eetcafé Het Borghuis	
6 februari 2008	20.00 uur	Clubavond in Hotel Villa Ruimzicht	
20 februari 2008	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van Martin Liefink	
5 maart 2008	20.00 uur	Vergadering; Jan van Iersel en Loek Peeters over hun ervaringen in Garissa Kenia.	
19 maart 2008	18.00 uur	Taphap; 10 minuten Bart Jaap P ter Gunne	
???	???	Interservice-activiteit	
2 april 2008	20.00 uur	Vergadering; Jos Tiemessen, Doc Stap Orion	
16 april 2008	18.00 uur	Taphap; de 10 minuten van Bert Lamers	
7 mei 2008	20.00 uur	Clubavond	
17 mei 2008	???	Uitstapje Dorsten; 10 jaar Jumelage	
21 mei 2008	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van Theo Soontiens	
4 juni 2008	20.00 uur	Vergadering; Bezoek aan het Openbaar Vervoer Museum in Doetinchem.	
18 juni 2008	18.00 uur	Tap Hap	
2 juli 2008	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons	
